

Wydział Dyrygentury, Kompozycji i Teorii Muzyki

**SYLABUS PRZEDMIOTU DO PLANU STUDIÓW
OBOWIĄZUJĄCEGO OD ROKU AKADEMICKIEGO 2026/2027**

NAZWA PRZEDMIOTU	Harmonia praktyczna
KIERUNEK <i>właściwie podkreślić</i>	• <u>dyrygentura</u> • <u>kompozycja i teoria muzyki</u> • muzyka i media
SPECJALNOŚĆ <i>właściwie podkreślić</i>	• <u>dyrygentura symfoniczno-operowa</u> (do wyboru) • <u>kompozycja</u> (obowiązkowo) • kompozycja muzyki do filmu, gier i mediów • <u>teoria muzyki</u> (obowiązkowo) • muzyka w komunikacji medialnej
POZIOM STUDIÓW <i>właściwie podkreślić</i>	• <u>licencjackie</u> • magisterskie
OSOBY PROWADZĄCE PRZEDMIOT:	
mgr Beata Kołtowska	
ZAŁOŻENIA, CELE ORAZ CHARAKTERYSTYKA PRZEDMIOTU:	
Głównym celem zajęć jest: 1. Umożliwienie studentowi zastosowania w praktyce środków harmoniki funkcyjnej. 2. Zdobycie i opanowanie techniki umiejętności doboru i użycia tychże środków. 3. Rozwijanie wewnętrznego słuchu harmonicznego i wyobraźni muzycznej poprzez granie na fortepianie ćwiczeń zawierających omawiane kolejno problemy harmoniczne i zjawiska brzmieniowe oraz poprzez słuchanie realizowanych przykładów. 4. Kształcenie umiejętności rozumienia i analizowania języka harmonicznego oraz rozpoznawania struktur brzmieniowych użytych w danym utworze muzycznym (analiza wybranych przykładów z literatury muzycznej w różnych fakturach). 5. Kształcenie umiejętności praktycznego zastosowania zdobytej wiedzy harmonicznej z zastosowaniem różnych typów akompaniamentu. Nauczanie przedmiotu trwa dwa semestry I roku studiów. Zajęcia prowadzone są w grupach dwuosobowych i odbywają się w wymiarze jednej godziny tygodniowo. Cotygodniowe ćwiczenia domowe studentów (realizowane na fortepianie) są omawiane i analizowane na zajęciach wraz z koniecznymi wyjaśnieniami i korektą.	
WYMAGANIA WSTĘPNE I DODATKOWE:	
Znajomość podstaw harmonii tonalnej w zakresie teoretycznym i praktycznym.	
ZAŁECANE FAKULTATYWNE KOMPONENTY PRZEDMIOTU:	
Realizacja przedmiotu Harmonia tonalna (wykład).	
BIBLIOGRAFIA PODSTAWOWA:	
1. Poszowski Antoni, Harmonia systemu tonalnego dur-moll, Gdańsk 2001.	

2. Sikorski Kazimierz, <i>Harmonia. Zbiór zadań i przykładów</i> , Kraków 1984.
3. Wesołowski Franciszek, <i>Materiały do ćwiczeń harmoniczych</i> , Kraków 2012.
BIBLIOGRAFIA UZUPEŁNIAJĄCA:
1. Frączkiewicz Aleksander, Fieldorf Maria, <i>Zasady modulacji – podręcznik pomocniczy do nauki harmonii</i> , Kraków 1988.
2. Pokrzywińska Maria, <i>Progresje. Zbiór ćwiczeń harmoniczych</i> , Warszawa 2004.
3. Sikorski Kazimierz, <i>Harmonia</i> , cz. 1-2, Kraków 2001, 2003.
4. Targosz Jacek, <i>Podstawy harmonii funkcyjnej</i> , Kraków 1993.
5. Wesołowski Franciszek, <i>Nauka harmonii</i> , Łódź 2008.
6. Wesołowski Franciszek, <i>Rozwój systemu tonalnego dur-moll</i> , Warszawa 2006.
EFEKTY UCZENIA SIĘ – WIEDZA:
1. rozpoznaje i nazywa stosowane w praktyce środki harmoniki funkcyjnej (K_W13)
2. definiuje wzajemne relacje zachodzące pomiędzy teoretycznymi aspektami harmonicznymi a praktyką ich zastosowania (K_W13)
3. posiada wiedzę z zakresu harmoniki tonalnej oraz jej praktycznego zastosowania w analizie wykonywanych ćwiczeń/utworów (K_W14)
4. zna konstrukcje harmoniczne (kadencja, progresja) oraz różne typy akompaniamentu, dające podstawy improwizacji (K_W15)
EFEKTY UCZENIA SIĘ – UMIEJĘTNOŚCI:
1. opanował warsztat techniczny potrzebny do prezentacji zjawisk harmoniczych (K_U07)
2. posiada umiejętność właściwego odczytania basu cyfrowanego oraz pełnego przekazania materiału muzycznego utworu (K_U09)
3. dokonuje analizy harmonicznej utworów (K_U16)
4. tworzy konstrukcje harmoniczne (kadencja, progresja) (K_U16)
5. stosuje różne typy akompaniamentu, dające podstawy improwizacji (K_U16)
EFEKTY UCZENIA SIĘ – KOMPETENCJE SPOŁECZNE:
1. pracuje nad ciągłym rozwijaniem wewnętrznego słuchu harmonicznego (K_K01)
2. zachowuje krytycyzm w stosunku do własnej pracy w oparciu o poznane wymogi (K_K01, K_K04)
3. wykazuje kreatywność w wykorzystywaniu poznanych zasad i prawideł harmoniczych (K_K03)
4. samodzielnie organizuje pracę własną (K_K04)

semestr przedmiotu:	I	semestr realizacji przedmiotu w toku studiów:	1
wymiar godzin:	7,5	ilość pkt. ECTS:	1
rodzaj zajęć właściwe podkreślić	- wykład <u>ćwiczenia</u> - seminarium	sposób zaliczenia właściwe podkreślić	- E - egzamin <u>ZO - zaliczenie z oceną</u> - Z - zaliczenie bez oceny
TREŚCI PROGRAMOWE WRAZ Z OPISEM EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:			
Realizowane treści w formie ćwiczeń obejmują następującą problematykę harmoniki systemu tonalnego dur-moll:			
1. zasady realizacji basu cyfrowanego i harmonizacji sopranu, 2. budowa, łączenie i użycie w konstrukcji harmonicznej trójdźwięków: trójdźwięki triady harmonicznej, trójdźwięki poboczne – ich budowa, funkcje i odmiany, łączenie trójdźwięków, trójdźwięki triady harmonicznej z pojedynczym i podwójnym opóźnieniem, kadencje (typy, rodzaje, cechy, odmiany),			

progresje i ich rodzaje, 3. budowa, rozwiązania i użycie w konstrukcji harmonicznego wielodźwięków: czterodźwięki septymowe, czterodźwięki septymowe bez prymy, trójdźwięki z dodaną sekstą, pięciodźwięki nonowe, dominanta nonowa bez prymy.
METODY DYDAKTYCZNE:
1. metoda eksponująca (przy instrumencie) połączona z analizą danego zjawiska harmonicznego oraz treści harmonicznego dzieła muzycznego 2. metoda praktyczna - ćwiczenia (na fortepianie i pisemne) realizujące kolejne problemy
WARUNEK ZALICZENIA KURSU WRAZ Z METODAMI I KRYTERIAMI OCENIANIA:
Warunkiem zaliczenia jest czynne uczestnictwo w zajęciach oraz zaliczenie wszystkich ćwiczeń, przygotowanych do realizacji w danym semestrze (zaliczenie z oceną).

semestr przedmiotu:	II	semestr realizacji przedmiotu w toku studiów:	2
wymiar godzin:	7,5	ilość pkt. ECTS:	1
rodzaj zajęć właściwe podkreślić	- wykład - ćwiczenia - seminarium	sposób zaliczenia właściwe podkreślić	- E - egzamin - ZO - zaliczenie z oceną - Z - zaliczenie bez oceny
TREŚCI PROGRAMOWE WRAZ Z OPISEM EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:			
Realizowane treści w formie ćwiczeń obejmują następującą problematykę harmoniki systemu tonalnego dur-moll: - złoczenie modulacyjny: rodzaje akordów wtrąconych i ich rozwiązania, tonalność rozszerzona, użycie akordów wtrąconych w konstrukcji harmonicznego, - akordy z dźwiękami obcymi: dźwięki obce pierwszego rodzaju (akord chopinowski w odmianach) oraz dźwięki obce drugiego rodzaju - użycie dźwięków obcych w konstrukcji harmonicznego, - figuracja melodyczna w jednym i kilku głosach, harmonizowanie melodii sfigurowanej, figurowanie głosów w konstrukcji harmonicznego, - figuracja akordowa, - akordy alterowane: alteracja niemodulująca, alteracja pozorna i rzeczywista, akord alterowany – rozwiązania i użycie, dźwięki obce w akordach alterowanych (akord tristanowski), - modulacje: diatoniczna – prosta i złożona, chromatyczna – w ramach jednego akordu (I typu) i pomiędzy dwoma akordami (II typu), diatoniczno - chromatyczna, enharmoniczna I i II typu oraz modulacja Jarmusiewiczza, przesunięcie modulacyjny.			
METODY DYDAKTYCZNE:			
1. metoda eksponująca (przy instrumencie) połączona z analizą danego zjawiska harmonicznego oraz treści harmonicznego dzieła muzycznego 2. metoda praktyczna - ćwiczenia (na fortepianie i pisemne) realizujące kolejne problemy			
WARUNEK ZALICZENIA KURSU WRAZ Z METODAMI I KRYTERIAMI OCENIANIA:			
Warunkiem zaliczenia jest czynne uczestnictwo w zajęciach oraz zaliczenie wszystkich ćwiczeń, przygotowanych do realizacji w danym semestrze (zaliczenie z oceną).			